

KLÄDESHOLMEN

11 PÅ KARTAN

GRETA SANDAHL måleri

Arbetar just nu på:

Målningar från en vandring i Spanien 2008.

Planer för året:

Utställning på Orust i augusti-september.

Reser:

Någon gång per år med andra konstnärer för att jobba eller se på konst.

Konst jag gillar:

Modern konst men även gammalt renässansmåleri.

MED LJUSET OCH MÖRKRET

Det är det ljusa och mörka i tillvaron som intresserar Greta Sandahl, både på ett bokstavligt och bildligt plan. När hon ser tillbaka på sitt konstnärskap, inser hon att ljuset och mörkret alltid har följt henne.

Med en storslagen utsikt över hamnen bor och arbetar hon längst ut på Klädesholmen. Röda och vita magasin, bryggor och båtar... Här finns många av de motiv Greta dagligen umgås med i ateljén. Hon arbetar med ljusets växlingar, speglingar och dunklet under bryggorna. Förhållandet mellan ytorna fascinerar henne.

–Jag blir alltmer abstrakt i mitt målade, skalar bort och ser vad som är viktigt i motivet. Jag söker något i mina bilder, en helhet eller ett sammanhang. Bilden tar

över och blir en egen verklighet. Det sker någon slags kommunikation mellan mig och bilden, förklarar hon.

Lusten vaknade

Härute är Greta född och uppvuxen, i ett samhälle där folk arbetade i fabrikena. Att bli konstnär var inget Greta vågade tänka på. Påhejad av en kompis sökte hon till textillinjen på konstindustriskolan (hdk).

–Konstigt nog, för slöjd var det värsta jag visste. Men idén jag hade om att väva kom så småningom av sig. Det kändes märkligt att vara tvingad att ha en färdig bild innan man ens börjat. På Trondheims Konstakademi upptäckte jag istället hur fantastiskt spännande måleriet var. Här kunde jag jobba på hela bilden och

☑ **Klädesholmen.** Utanför Gretas ateljéfönster finns en hel värld av motiv.

☑ **Agnus Dei,** Guds lamm. Om utsattheten i världen.

☑ **–Det sker någon** slags kommunikation mellan mig och bilden, säger Greta om sitt måleri.

SOM FÖLJESLAGARE

behövde inte veta från start vad det skulle bli. Min gamla vävstol har jag faktiskt kvar nere i källaren, men där lär den nog stå, säger Greta och skrattar.

Ur förlusten föddes nya uttryck

De senaste åren har hon lyckats försörja sig enbart på måleriet. Ändå måste hon avstå från mycket och att inte få fullt betalt för det hon gör är vardagsmat. Ibland har hon ifrågasatt sina val, men i slutändan ångrar hon inget. Friheten och konsten betyder mer. En riktig kris i livet var när sistfödde sonen dog i en plågsam sjukdom. Ett trauma som kom att förändra Gretas måleri.

–Jag började måla utifrån bibliska ord och motiv som den lidande Kristus och

jungfru Maria som ställföreträdare för alla sörjande mödrar. Än idag målar jag mig igenom alla svåra frågor.

Måste förstöra ibland

Nuförtiden njuter Greta av att kunna lägga upp sitt dagliga arbete efter eget behag.

–Just nu arbetar jag på bilder utifrån skisser från en vandring jag gjorde i Spanien 2008. Jag målar i olja som jag gillar grovjobbet med. Ofta använder jag ett skikt av tempera över eller under. Processen börjar på duken och kan sedan pågå under ett års tid. Jag skrapar bort, målar över, vänder bilden upp och ned och ser på den i spegeln... Oftast jobbar jag parallellt på olika verk. På så sätt kan bilderna hänga till sig. Ibland

förstör jag dem och bygger upp ur ruinerna, berättar hon.

Jag målar bara frågor, inga svar

Att under kort tid ta emot många besökare i ateljén är ganska arbetsamt, trots det är hon intresserad av de möten som uppstår under konstvandringen.

–För de ovana betraktarna försöker jag visa något där jag kan ge en nyckel. Men jag har inga svar, jag målar bara frågor. Förhoppningen är att man ska se saker man inte visste. I konstnärskapet, i det eviga famlandet och sökandet upptäcker jag alltjämt nya saker om mig själv och tillvaron. Därför tycker jag målandet går att jämföra med livet i stort. Det är det som gör det så spännande att måla.